

дѣхъ като приминуваше. Ein denkende Kopf, една мисляща глава. Singend, trat er in sein Zimmer herein, und weinend verließ er dasselbe, пѣящъ влѣзъ той въ стаѣжъ—тѣ ми, и плачящъ излѣзе отъ неѣжъ (ѣѣ остави).

2.) *Преминѣлое причастіе*, кое—то се называва также и *страдателное причастіе*, често се употреблява:

а.) Вмѣсто сѣюза: **da** или **weil**, или относителное мѣстоименіе **welcher**; и подиръ тѣя слова се стави едно опредѣленно и страдателно време. Примѣри: Ermuthigt durch Ihren Brief, that ich es; Вмѣсто: **Da** или **weil** ich durch Ihren Brief ermuthigt wurde, that ich es, насхрдченъ отъ ваше—то писъмо, сторихъ го азъ. Mein Bruder durch mich aufgeminert, that es. Вмѣсто: Mein Bruder **welcher** durch mich и проч.; братъ ми отъ мене насхрдченъ, стори го.

б.) Преминѣлое причастіе се употреблява и като прилагателно, на кое—то и варди правила—та; сирѣчь, че кога оно е поставено предъ едно сѣществително, то е и склоняемо и се сѣгласува съ сѣществително—то си въ родъ, число и падежъ; кога же е поставено подиръ него, то оно е несклоняемо. Примѣри: der geliebte Vater, die geliebte Mutter, das geliebte Kind, die geliebten Väter, Mütter